

A Pécsi Ítéltábla Péccsett, a 2018. évi június hó 12. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

ítéletet:

A harmadfokú bíróság a garázdaság vétsége és más bűncselekmény miatt **I.rendű vádlott neveés társa ellen** indult büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék 1.Bf.583/2017/3/I. számú ítéletének II.rendű vádlottra vonatkozó részét akként változtatja meg, hogy a szabadságvesztés tartamát 10 (tíz) hónapra enyhíti.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi II.rendű vádlottat a harmadfokú eljárásban felmerült 5.000 (ötezer) forint bűnügyi költség megfizetésére.

Indokolás

II.rendű vádlottat a Barcsi Járásbíróság 1.B.132/2016/27/I. számú, 2017. évi november hó 16. napján kelt ítéletével folytatólagosan, társtettesként elkövetett garázdaság vétsége miatt 1 év 4 hónap fogházra ítélte, mellékbüntetésül 2 évre eltiltotta a közügyek gyakorlásától, egyben elrendelte a Barcsi Járásbíróság 1.Fk.84/2015/14/II. számú ítéletével kiszabott 2 év börtön fokozatú, felfüggesztett szabadságvesztés-büntetés végrehajtását. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról és kötelezte a II. r. vádlottat a bűnügyi költség viselésére. Az elsőfokú bíróság II.rendű vádlottal szemben az 1 rb. testi sértés vétsége miatt indult eljárást megszüntette.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a II. r. vádlott terhére, az ítélet megszüntető rendelkezése miatt, illetve a büntetés súlyosítása végett, míg a vádlott enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A másodfokon eljáró Kaposvári Törvényszék 1.Bf.583/2017/3/I. számú, 2018. évi február hó 21. napján kelt ítéletével II.rendű vádlottat bűnösnek mondta ki további társtettesként elkövetett könnyű testi sértés vétségében, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A törvényszék ítélete ellen a II. r. vádlott felmentésért, míg a harmadfokú eljárás során kirendelt védője elsősorban felmentésért, másodsorban a büntetés enyhítése végett jelentett be másodfellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában, illetve a harmadfokú nyilvános ülésen eljáró képviselője útján a törvényszék ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A harmadfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott másodfokú ítéletet – a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 387.§ (1) bekezdése alapján – az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárással együtt bírálta felül, vizsgálva az eljárási szabályok megtartását, illetve a másodfokú ítélet megalapozottságát.

A felülbírálat során a fellebbviteli bíróság – a Be. 393.§ (2) bekezdése alapján nyilvános ülésen eljárva – megállapította, hogy az első- és másodfokú eljárásban a perrendi előírásokat az eljáró bíróságok maradéktalanul betartották. A sértettbántalmazásával kapcsolatosan a megalapozott tényállás megállapítása érdekében az elsőfokú bíróság minden lehetséges bizonyítékot beszerzett és értékelt. Egyetértett az ítéletábrával a törvényszéknek az elsőfokú ítélet tényállásának megalapozottságára vonatkozó megállapításával.

A vádlott jogorvoslati kérelmében elsősorban az első- és másodfokú bíróságok bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységét támadta, mely a tényállás megalapozottságára figyelemmel nem vezethetett eredményre. Az elsőfokú bíróság részletes indokát adta annak, hogy a tényállást miért a vádlottak nyomozás során tett beismerő vallomása, illetve az azt alátámasztó tanú 1tanúvallomása alapján állapította meg.

A helyesen megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság megalapozottan következtetett a II. r. vádlott büntetőjogi felelősségére.

Helyesen ismerte fel a törvényszék, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok helytelen értelmezése miatt szüntette meg 1 rb. könnyű testi sértés vétsége miatt az eljárást II.rendű vádlottal szemben.

A Be. 31.§ (5) bekezdéséhez fűzött indokolás szerint "a magánindítvány oszthatatlanságának elvét a 31.§ (5) bekezdése juttatja kifejezésre. Nem csak azzal szemben kell a büntetőeljárást lefolytatni, akit a jogosult magánindítványában megnevezett, hanem a bűncselekmény valamennyi elkövetőivel szemben." (Magyar büntetőjog, kommentár a gyakorlat számára HVG ORAC 3. kiadás 161. oldal). A jogi indokolást a harmadfokú bíróság mindösszesen azzal egészíti ki, hogy a magánindítvány oszthatatlanságának elvét a magánvádas eljárás sem töri át. Nem tekinthető ugyanis annak az a lehetőség, hogy a magánvádló csak azzal a személlyel szemben emel vádat, akinek megbüntetését kívánja, illetve azzal a személlyel szemben ejti el a vádat, akinek a büntetőjogi felelősségre vonását nem kívánja.

A büntetés kiszabását meghatározó tényezőket az első- és másodfokú bíróságok túlnyomórészt helyesen tárták fel. A védelem megalapozottan hivatkozott arra, hogy II.rendű vádlottnak a sértettmegbocsátott, nem kérte felelősségre vonását. Ezt kifejezésre juttatta azzal, hogy őt a magánindítványában sem nevezte meg. Ez utóbbi körülmény – éppen a fent írtak miatt – a II. r. vádlott büntetőjogi felelősségre vonásának nem akadály, azonban a vele szemben alkalmazandó joghátrány meghatározásakor nem lehet figyelmen kívül hagyni, azt nagy nyomattal kell a javára értékelni.

II.rendű vádlottkorábban három alkalommal is állt bíróság előtt. Valamennyi esetben garázdaság miatt került sor a felelősségre vonására. Vele szemben az eljáró bíróságok a fokozatosság elvét alkalmazták, hiszen első alkalommal megrovásban részesítették, a második garázdaság elkövetése után nevelő jellegű közérdekű munka büntetést kapott, míg a harmadik garázdaság elkövetése után felfüggesztett szabadságvesztésre ítélték. Ezek a büntetések II.rendű vádlottesetében nem vezettek

eredményre, nem tartották vissza az újabb köznyugalom elleni bűncselekmény elkövetésétől. Mindezekre figyelemmel indokolt volt a II. r. vádlottal szemben a szabadságvesztés-büntetés kiszabása. A büntetés mértékének meghatározásakor azonban nem szabad figyelmen kívül hagyni azt a körülményt, hogy II.rendű vádlotta jelen ügyben nem játszott meghatározó szerepet. A bántalmazás kezdeményezője az apja, I.rendű vádlott volt, a cselekmény elkövetésében is neki volt meghatározó szerepe.

A cselekmény konkrét súlyára, valamint a nagy számú és nyomatékú enyhítő körülményre figyelemmel, a II. r. vádlott személyében felismerhető fokozott mértékű társadalomra veszélyesség ellenére a harmadfokú bíróság úgy látta, hogy az első- és másodfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés-büntetés eltúlzott mértékű, így azt a rendelkező részben írtak szerint enyhítette.

A fentiek alapján a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 398.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint a büntetés kiszabására vonatkozó részében megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit helybenhagyta.

A harmadfokú bíróság a Be. 385.§-ára tekintettel a Be. 339.§ és a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat a harmadfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Pécs, 2018. június 12.

Dr. Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr. Tóth Sándor s.k. előadó bíró,
Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék 1.Bf.583/2017/3/I. számú ítéletének II.rendű vádlottra vonatkozó része a Pécsi Ítéletábra Bhar.I.14/2018/5. számú ítéletével – az abban írt változtatással – a 2018. évi június hó 12. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

. Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő